

man. Tarnal je pa o groznem preganjanju Nemcev v Avstriji, našteval grehe, katere je storila vlada s tem, da je na svojo pest ustanovila višjo tehniko za Čehe v nemškem Brnu, višjo gimnazijo za Čehe v nemški Tropavi, višjo gimnazijo za Poljake v nemškem Tešnu in slovenske razrede v nemškem Celju. Zato napoveduje vladi najostrejši upor. Kaj pa, da so Nemci govorniku burno ploskali. —

Za Hofmanom je povzel besedo ministrski predsednik Körber. Povdarjal je, da vlada skrbi za pravico in mir med narodi; da hoče v celjski zadevi napraviti nekaj, kar bo ugodilo željam Nemcev, kar ne bo zbolelo Slovencev. Nemci so ministra motili s kričanjem; nekateri desničarji so mu pritrjevali. Ker je Hofman napadal ministrskega predsednika tudi radi tega, da je minister za Galicijo Pientak, glasoval s Slovenci, je odgovoril Körber: «tudi moj tovariš Pientak je za spravo in mir med različni avstrijskimi narodi.» Nemci tega se ve niso verovali.

Vprašanje nastane zdaj samo to: kaj namerava vlada storiti v celjskem vprašanju, da bi bilo po volji Nemcem in Slovencem? Pravični Nemci — to so katoliški poslanci iz nemških dežel — so popolnoma zadovoljni s tem, da ostanejo slovensko-nemški razredi v Celju; s tem so zadovoljni tudi Slovenci. Prusaških Nemcev pa Körber tudi s tem ne bo potolažil, če te slovenske razrede prežene iz Celja. Več ko protiaustrijskim nemškim poslancem podeli, več bojo še hoteli imeti.

Politični ogled.

Naš cesarski namestnik o celjskem vprašanju. Listi poročajo, da se je naš namestnik grof Clary mudil dne 8. aprila na Dunaju ter imel tamkaj z ministerskim predsednikom pogovore o celjski slovenski gimnaziji. To je za Slovence jako vznemirljiva vest. Odkar je grof Clary na Štajerskem, ni se trudil, približati se kakorkoli Slovencem, on je naš narod preziral, kakor da bi nas ne bilo. Vozil se je k ptujskim in celjskim Bismarkovim častilcem, našim voditeljem in ljudstvu se ni približal. On pozna naše zahteve le iz hujskajočih člankov nemških listov, sicer pa ne pozna slovenskega jezika, ne slovenskega ozemlja, ne celjskih in okoljskih razmer. Grof Clary ne more nobene sodbe izreči o spodnještajerskih razmerah, ako je res vesten.

Časnikarski shod bo letos o binkoštih v Ljubljani. Lani je bil v Dubrovniku.

Izjemno stanje v Trstu je z odlokom z dne 8. aprila odpravljeno. Vojne ladje so odplule iz tržaške luke proti jugu. Ostalo pa še je v Trstu mnogo preoblečenih, skrivnih policajev, ki strogo pazijo na življenje in gibanje Tržačanov.

Nemiri na Balkanu. Zadnjič smo poročali, da se je začelo v Albaniji in Macedoniji nekaj kuhati, kakor upor. To nam potrjujejo sedaj tudi podvzvetja različnih držav na jugu. Bolgarska vlada je zbrala na macedonski meji 15 bataljonov. Vojaške čete se zbirajo tudi v južnih okrajih Srbije. Sultan je pozval pod orožje drugi letnik rezervnikov, ker se v Carigradu samem opaža nevarno gibanje.

Češki poslanec Horica je dne 3. t. m. umrl v Marzelju na Francoskem, zadet od srčne kapi. Bil je najprej častnik, potem pa se je posvetil časnikarstvu. Leta 1897 bil je izvoljen prvokrat državnozbornim poslancem. Ko je kričal Wolf rekel, da so Slovani manjvreden narod, je pozval poslanec Horica poslanca Wolfa na dvoboj s sabljami, v katerem dvoboju sta bila oba poslanca ranjena. V zbornici je bil zavoljo svoje ljubeznjivosti in šaljivosti priljubljen v vseh strankah in tudi na nemški levici sami. Na Češkem je bil Horica jako poznana oseba. Njegovo de-

lovanje je bilo zelo mnogostransko. Pisal je povesti, potopise, urejeval liste in izdal tudi več političnih knjižic. Hofica je bil velik prijatelj Jugoslovanom in je govoril tudi hrvaški. Za mladočeški klub pomenja njegova smrt občutno izgubo; osobito ga bodo težko pogrešali v razpravah o vojaških vprašanjih. V takih razpravah je bil pokojni navadno govornik v imenu Mladočehov.

Rusi proti Nemcem. Poljski listi imajo iz Rusije poročilo, da se je na glavnem občnem zboru slovanskega blagotvornega društva v Moskvi jednoglasno sklenilo, da se z ozirom na surove dogodke v Rešenu in zapadni Prusiji, vsako blago, prihajajoče iz Nemčije, na vsaki korak bojkotuje, (t. j., da se ne kupuje). Da je ta sklep omenjenega društva Nemce dokaj vznemiril, se samo ob sebi umeje. Kajti ta sklep ima že težke posledice za Nemčijo. Kjer je prej prihajalo polno vlakov z nemškim blagom, zdaj vlada mrtvaška tihota. Zato ni čudo, da je nemško javno mnenje postalo nemirno in da z zavistjo gleda na Avstrijo, katera bi sedanjo zvezo z Rusijo lahko izkoristila za se, ako bi znala. Nedavno je neki berlinski list pisal, da je avstrijski trgovinski minister razposlal okrožnico na trgovske zbornice, s katero jih je opozoril na nove odnose z Rusijo, in s temi okrožnicami — dostavlja hudobni berlinski list — se je avstrijski minister pokazal v pravi luči. V tem berlinskem poročilu pa ni najmanje resnice, da si kaže, česa se Prusi zares boje, namreč da jih Avstrija popolnoma izpodrine na ruskem trgu, kar bi se vsled nove zveze lahko zgodilo. Ta berlinski glas pa je tudi pokazal, da bi Nemčija še vedno rada nadzorovala Avstrijo.

Dopisi.

Sv. Barbara pod Mariborom. (Naš narodni napredek.) Hvala Bogu, tudi naša župnija se vzbuja iz svojega spanja. V vsakem oziru gremo naprej. Mohorjeva družba šteje letos pri nas 145 udov, 50 udov več od lani, kar je gotovo veselo. «Slov. Gospodar» je v naši župniji dobil v novem letu že 26 novih naročnikov; do sedaj ima ta list pri nas že 48 naročnikov, pa mnogi si ga še bodo naročili. Vrli «Naš Dom» si je pridobil v kratkem času čez 30 naročnikov. To število se bode kmalu podvojilo, zakaj naši mladeniči, posebno pa še naša navdušena dekleta ga z veliko gorečnostjo priporočajo in širijo. Nekateri Barbarčani berejo sicer «Štajerca», pa mnogi so že sprevideli, da ta list ni pošteno berilo in ga veren kristjan pač ne more imeti v svoji hiši.

Kaj lepo napreduje naše bralno društvo. Najbolj ga podpirajo dekleta, pa tudi mladeniči se vedno bolj pridružujejo našemu društvu. V treh mesecih je bilo izposojenih nad 800 knjig; društvena knjižnica, ki še je pred nekaj meseci stela komaj kakih 100 knjig, ima jih sedaj že čez 400. Skoraj vsako nedeljo priredi društvo svojim udom zanimiv podučen shod z govori in deklamacijami in z narodnim petjem. Eno nedeljo se zbero mladeniči, drugo zopet dekleta. V prijazni čitalnici je ob nedeljah vedno mnogo bralcev. Tako se vedno bolj širi med tukajšnjim ljudstvom prava omika ter katoliška in slovenska zavest. Da, zares, vsakdo mora priznati, da tudi Barbarčani kaj vrlo napredujemo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Občinske volitve v Kraljevcih.) Dne 17. aprila se bodo vršile občinske volitve v Kraljevski občini. Imela je ta občina dobre, slovenske župane ter se čutila narodno. Ali sedanji župan Topolnig jo je zavlil na drugo stran in občinski voz spravil popolnoma v bračkijski tir. In vsled tega pleše sedaj občina kakor ji žvižgajo bračkijsanci in to nikakor kmetom v korist. Kakor Vam je, gospod urednik, že nekdo poročal, se mu res že silno maje županski stolec. Tako močno, da se kar preplašeno ozira okrog sebe ter vpraša: Ali je

potres, da se tako grozno ziblje? Da si bodi tudi zdaj, kakor zadnjič, bračkijski pristaš prizadevali občino spraviti v svoje roke in županstvo ohraniti sedanjemu županu, nikako ni dvomiti.

Toda, možje Kraljevske občine, pokazite da vam je še kaj za narodno čast! Ostanite vrli Slovenci in ne podrepaniki nemškutarjev. Ne volite mož, kateri se boje cerkvenih orgel in si ne upajo prestopiti cerkvenega praga. Ne volite mož, katere vam bode svetoval se danji župan ali kateri njegov ali »Štajerčev« pristaš; ne volite tudi mož, ki preradi glavo dajo v kupico!

Možje, volite mož, ne takih sibkih, ki ližejo bračkijsancem pete! Posvetujte se prej da volite vsi jedino poštene, krščanske mišleče mož in pojdite vsi v obilnem številu na volišče 17. aprila. Možje, rešite zope slovensko čast in ohranite svoji občini krščansko lice! V to pomoz Bog!

Celje. (Iz krogov narodnih trgovcev in obrtnikov.) Torej slovensko-nemška gimnazija mora iz Celja, to je bojni klic naših celjskih nemškutarjev. Zavrli drugo so slepi in gluhi. V tem vprašanju so si jedini vsi sloji njihovega tabora, bodisi advokati, uradniki, trgovci, obrtniki itd. V tej slepi strasti do vsega, kar je slovenskega pa ne vidijo, da se mogočni stebri celjskega germanstva jim pred očmi podirajo. Če se jim kje kak pregovor uresničil, se je gotovo našimi posilincem, da se namreč vsaka stras mašuje. Ne bom tukaj na drobno razklada stališča slovenskih ali pa nemških obrtnikov in trgovcev, ampak ozreti se hočem le na kratko dobo, deset let, nazaj, in videti bomo dovolj, koliko se je spremenilo Celje v zadnjih desetih letih, a to samo v obrtni in trgovski panogi. Svet naj izve, koliko je resnice na tem, če naši Nemci po svetu vpijejo o nekem južnem čisto nemškem Celju in kaj je vzrok njihovega gospodarskega propada. Pred dobrimi najjstimi leti so se celjski rodoljubi osnovali telovadno društvo »Celjski Sokol«. Ob ustanovitvi tega društva so naši Grmančki prvokrat pokazali, kako znajo vpiti, Slovence kamenjati in tako dalje. Pa kaj mislite, kam je prav za prav priletelo tisto kamenje? Ne na nas Slovence ampak letelo je naravnost na njihove rame. To čutijo sami čisto dobro, ker vsled tega njihovega napada so si Slovenci poiskali zaščeno ter ustanovili svojo tiskarno in trgovino s papirjem. To je bila torej prva klopota. Ko je ta trgovina in tiskarna z D. Hribarjem dobro uspevala, so prišli narodni krogi do prepričanja, da bi se moglo še kak drugo poiskati, kar bi narodni obrtni živel v Celju ojačilo. In res, jedno leto potem, ko je bila tiskarna že v dobrem teku, naselil se je sem novi obrtnik gosp. Kapus kot hrivec. Torej to je bil že drugi udarec, če ne morda ravno hud, a za Celje vendar pomenljiv. V teku enega leta potem naselil se je zopet tretji obrtnik, namreč ključavničar g. Rebek. Tukaj so se nemškutarji že nekoliko pogledavali, češ, kaj bo, če bo slo tako naprej. In njihov strah ni bil neopravičen, ker med tem časom je že celjska posojilnica začela graditi svoj — ali kakor rečemo — naš »Narodni Dom«, no in ta »Narodni Dom« ni bil samo navadna klopota, to je bil že pošter udarec s kolom po nemškem značaju celjskega mesta. Le pogledjmo samo živahne trgovine, ki se nahajajo v »Narodnem Domu«. Ta »Narodni Dom« jih je spravil na pol ob pamet, ker so videli, da je s to stavbo sovražnik preskočil ozidje njihove trdnjave. Bila je zmešnjava na vseh koncih in krajih. Zato so pa ob priliki blagoslovljenja »Nar. Doma« zagnali veliko vpitje, ker so mislili, da se bo s tem podrli »Narodni Dom«, a tudi to se ni zgodilo. Mi pa smo jim zopet odgovorili na njih vpitje, sli smo in si poiskali zopet drugega sobojevnika in ta je naš vrli trgovec in obrtnik g. Strupi, kateri danes že nadomeštuje popolnoma jednega nemškega steklarja na glavnem trgu.

Da pridem kmalu do konca, naj omenim še divje postopanje celjske druhali ob prihodu Čehov. Tukaj so se Nemci pač z glavo naravnost v zid zaleteli, ker to njihovo divjanje nam je rodilo največjo trgovino ne le v Celju, ampak smelo rečem, na celem Spodnjem Štajerskem, in to je trgovina g. P. Majdiča z železnino, imenovana »Merkur«. Tukaj torej se vidi, da se je nad Nemci še vsaka stvar maščevala in sicer pošteno maščevala. A s tem maščevanjem se množimo, oni pa krčijo. »Merkur« je kmalu pregnal drugo trgovino in ta je Radakovičeva, ki je že prenehala.

Torej to je res vdarec za vdarcem! Zato bi vsak pameten človek mislil, da se bodo ti ljudje vendar jedenkrat spametovali. Pa še jim ni zadosti, ampak popolnoma po nepotrebnem in v lastno škodo rujejo sedaj tudi proti našemu učnemu zavodu. No, pa naj le, in če ga menda proti naši volji tudi kam drugam preženejo, plačilo za to jim gotovo ne izostane. Za to bomo že skrbeli vsi sloji spodnještajerskega slovenstva in tudi naši bratje izven naših štajersko-slovenskih mej.

Iz Gornje Polskave. (Občinske volitve.) Dolgo že ni bilo v naši občini takega gibanja, kakor zadnji teden minolega meseca, ko smo imeli zopet občinske volitve. Nemškutarjem kar nič ne gre v glavo, da bi bil kmet na svoji zemlji svoj gospod; zato so se trudili z vsemi sredstvi, da dobijo zopet občinski zastop in županstvo v svoje roke. Pri velikem, iz slovenske Koroške privandranem Nemcu, Herrmannu shajali so se dan na dan razni udani prijatelji in tu so se sklepali tisti črni oblaki nad dosedanjim slovenskim odborom, ki bi bil moral pasti na vsak način, da zasedejo njegove prostore veliki Nemci: Smrečnik, Gradišnik, Kajba, Sorčnik, A. Hrastnik, Cizelj itd. Nam kmetom, katere se je prej vedno preziralo, postali so nekateri gospodje naenkrat sila prijazni, obljubovali nam vse mogoče in nemogoče, stiskali prijateljsko roke, — tudi pijače ni manjkalo! In na volišču bilo vam je življenje, kakor na sejmu! Z stekleničicami žganjice v jedni in lističi z imeni posilinemških kandidatov v drugi roki zibale so se razburjene postave od volilca do volilca, da še v zadnjem trenutku rešijo, kar je bilo že davno izgubljeno.

Pa — hvala in slava zavednim volilcem! — dosegli niso nemškutarji drugega, kakor to, kar so zaslužili in česar so se najmanj nadejali. Zmagala je na celi črti narodna stranka.

Pribiti se pa mora na tem mestu čez vse nečuvnen nastop našega »narodnega« nadučitelja g. Sabati-ja in hvala Bogu ravno odislega učitelja g. Urek-a. Čeprav slovenska učitelja, prikorakala sta na čelu nemškutarke garde na volišče, da ondi javno pokazeta, koliko jima velja narodnost.

Gospod nadučitelj, ali se še spominjate, da je tisti odbor, za katerega ste šli pred nekoliko dnevi tako korajžno v boj, zabranil bakljado, ko je naša šola slavila 50 letnico vladanja svetlega cesarja? Veste li še, da so isti gospodje, katere ste ravnokar Vi volili, potem uprizorili slavnostno bakljado po vasi, hajlali in vpili, netili kresove in popevali, ko se je morala po pritisku Nemcev umakniti Slovanom pravična vlada Badenijeva? Gosp. Sabati, ali Vas nič ni sram, da kot slovenski nadučitelj agitirate pri odličnih slovenskih rodbinah za glasove v prid stranki, katere vodja prireja v naši vasi Südmark-ine veselice? Vaščani imeli smo v Vas zaupanje; a s svojim sedanjim nastopom ste pokazali, da ga žal niste zaslužili!

Gospodu Urek-u pa, o kojega narodnem mišljenju smo imeli že davno vzroke dvomiti, želimo samo srečno pot. Kakor mi ne bomo za njim žalovali, se ga slovenskim Šentlenarčanom ni treba veseliti.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. »Slovensko gospodarsko politično društvo, Straža v Zrečah« bo imelo svoj občni zbor dne 20. aprila ob 3. uri popoldne v prostorih g. Matije Vidmar.

Imenovanje. Preč. gospod dr. Martin Matek, prof. bogoslovja, predsednik našega »Katoliškega tiskovnega društva« je imenovan stolnim kanonikom v Mariboru.

Poslanec vitez Berks je v današnji seji državnega zbora predložil prošnje za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani od: 1. okrajnega odbora gornjegradskega; 2. od občinskega zastopa Polzela; 3. od šolskega sveta Sv. Jurij ob južni želez.; 4. od učiteljskega ljudske šole Sv. Jurij ob južni železnici.

Iz davčnega urada. Davkar g. Karol Schauer je prestavljen iz Konjic v Feldbach, davkar g. Fr. Horak iz Vranskega v Konjice, v Šoštanj pa pride davkarski kontrolor g. E. Potrč.

Naši časopisi. Današnja naša priloga »Naš Dom« se razposilja danes prvič v 12.000 iztisih. Vsled velikega priraščanja naročnikov je tiskovno društvo povečalo obliko lista »Naš Dom«. Polagoma, a vztrajno napredujemo!

Tiskarna D. Hribarja. Iz »Slovenca« povzamemo: Po Ljubljani se govori, da bode nova tiskarna g. D. Hribarja v Ljubljani nastanjena v prostorih, kjer se nahaja sedaj Lekanova kavarna na sv. Jakoba trgu in da odkupi g. D. Hribar tudi knjigotržnico g. J. Giontini-ja na Mestnem trgu. Današnji oklic socialnih demokratov pravi o tem: »Kakor čujemo, misli gospod Ivan Hribar, župan v Ljubljani, še tekočega leta v novi Dragotin Hribarjevi tiskarni izdajati dnevnik, kateri naj bo — čujte in strmite — nasprotnik »Slovenskega Naroda«! Pa ne da bi se gospod župan zgražal nad državnozbornimi govori dr. Tavčarja? Nova tiskarna bo urenila tudi veliko knjigarno na Mestnem trgu, s katero se baje že pogaja glede nakupa. Kreditna banka v Ljubljani pa kreditira. — Sedaj se nam zdi tudi vest verjetna, da se je Hribar naveličal županstva in da misli na drugo mesto, morda pri trgovinski zbornici. — Mi se vzdržujemo vsakega komentarja.

Častni občan. Občinski odbor v Zgor. Ložnici, župnije Sv. Venčesl. je imenoval umirovljenega župnika č. g. Franca Petan častnim občanom. Na mnoga leta!

„Rokovnjače“ je prišlo zadnje nedeljo gledat in občudovat mnogo Slovencev in Slovenk iz bližine in daljine. Videli smo veliko našega priprostega ljudstva, katero so kar očarali naši izborni igralci in igralke, pa tudi krasna dvorana je napravila na nje velikansk utis. Od Sv. Barbare pri Vurbergu se je na velikem vozu pripeljalo 12 vrlih Slovencev in Slovenk, iz Jarenine pa je prišla večja četa ondotnih iskrenih mladeničev. Tako je prav! Rodoljubi bližnje in dalnje okolice mariborske, le skrbite, da bo vedno več priprostega ljudstva dohajalo k slavnostim in h krasnim slovenskim gledaliskim predstavam v veličastni mariborski »Narodni dom«. Ob takih prilikah se še le zavejo naši priprosti ljudje in na svoje veselje spoznajo, da tudi Slovenci premoremo kaj lepega. Tako pa kmalu postanejo ponosni na svoj narod in na materni jezik. Vedno ostane resnica: živa, iskrena, navdušena, slovenska beseda v govorih, pesmih in igrah napravi tudi na najbolj priprostega človeka premogočen in neizbrisen utisek. Na svidenje torej zopet v kratkem v »Narodnem domu« mariborskem, vrli Slovenci in Slovenke iz okolice!

Novi dragonci v Mariboru. Namesto 5. dragonskega polka pride v Maribor, Gradec

in Slov. Bistrico 4. dragonski polk cesar Ferdinandov. Vojaki so večinoma Nemci, dočim so bili pri 5. polku večinoma Slovenci iz Kranjskega.

Ogenj v Mariboru. Ravnokar je začelo goreti v dragonskem skladišču za seno v magdalenskem predmestju.

Egon pl. Pistor je včeraj 9. t. mes. v Gradcu umrl.

Razbijanje v državni zbornici. Včeraj dne 9. aprila so vsenemci začeli velik ropot, ko je hotel predsednik Vetter dati na glasovanje predlog o budjeviški obrtni soli. Nastal je naenkrat grozen ropot. Najbolj divji so bili Berger, Iro in Malik. Naskočili so predsedništvo besno ter vpili: »Ven z Abrahamovičem drugim! Ven s predsednikom! Ven z ritmojstrom! Proč s Vetterjem!« Predsednik zvoni in kliče k redu. Zdaj pa mu iztrga Iro zvonec in udari ž nji po mizi, da je zvenelo. Predsednik Vetter stoji mirno, ne da bi se premaknil, in zahteva miru. Iro pa udriha z zvoncem poleg predsednika po mizi in se dere na ves glas; potem vrže zvonec nanj, a ga ne zadene v glavo, kamor je meril, ampak za njim stoječega podpredsednika Začka v ramo. Zvonec se je razpočil. Zdaj je pa to preveč mladočehom. Razburjeni planejo nad Vsenemcem Pacak, Vaclav, Hrubi in drugi, primejo Irota in tovariše, ter jih držé, da ne morejo dalje besneti. Vpitje pri vsenemcih. Poslanci brez reda vpijejo drug na drugega. Nemška ljudska stranka je potegnila z Vsenemci zoper predsednika. Za povod so si vzeli izgovor, da je predsednik dal predlog na glasovanje med vpitjem. Do glasovanja ni mogoče priti. Vkljub temu, da hodijo Funke, Pergelt in Kathrein med poslanci in jih mire, ni mogoče priti do pametnega razgovora. Mir nastane, ko predsednik pretrga sejo. Danes še le bo glasovanje.

Knjige Matice slovenske so prišle.

Zaupni shod v Celju. Danes se vrši ob 2. uri popoldne zaupni shod štajerskih Slovencev v celjskem Narodnem domu. Namen shoda je, da se določi stališče Slovencev na Štajerskem glede celjske gimnazije z ozirom na sprožene upravne predloge. Kakor slišimo, se noben štajerski slovenski državni poslanec ne bo udeležil shoda, ker potrebujejo Čehi njih glasove pri glasovanju o obrtnih solah. Naši poslanci pa so dolžni Čehom, da se jim tako dejanski zahvalijo za njihovo podporo v celjskem vprašanju.

V Framu pri Mariboru je zopet izvoljen županom vrli narodnjak gosp. Ivan Gert, občinskim svetovalcem pa gg. Franc Pirkmajer, Jernej Zamolo in Mihael Turner.

V Trbegovcih župnije Sv. Jurij ob Ščavnici je zopet pristaš braččijancev izvoljen županom. Žalostno!

Vlak je poškodoval zadnji teden pri Ponikvi ob juž. žel. mladeniča, ki je v svoji lahkomyšelnosti hotel dirkati z vlakom. V tem pridreči od nasprotne strani drug vlak, katerega v temi ni opazil, ga vrže in hudo rani.

Toča je šla zadnji petek, dne 4. aprila pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, Jarenini in sosednih občinah. Škode ni nobene naredila.

Samomor. Vojak 87. pešpolka v Pulju, neki Brunner, rodom Štajerec, se je ustrelil.

Otroška bolnica v Gradcu. Zdravniško vodstvo otroške bolnice v Gradcu nanzanja: Često pripeljejo roditelji iz Spodnjega Štajerja v graško otroško bolnico bolne otroke, ki jih ne moremo sprejeti ali zato, ker ni vselej prostora v bolnici ali pa zato, ker ne sprejemamo otrok z boleznimi, ki se doma hitreje in gotoveje zlečijo nego v bolnici. Da torej ne bodo več roditelji tolikokrat zaman si napravljali velikih stroškov in dolge poti, svetujemo, naj vsak, predno pripelje svojega otroka semkaj, poprej vpraša domačega zdravnika, kakšno bolezen ima otrok, potem naj nam pismeno naznani otroško bolezen in vpraša, če otroka sprejememo. Od-